

Sommer, sol, skønne dager. Skal du på ferie, eller kommer du fra ferie? Siemens Intern tar ihvert fall ferie nå. Vi sees i september.

Siemens Intern

Fredag 13. juli 1973 Nr. 6

Som de fleste vet så produseres det på Sluppen elektriske varmeovner, fordelings- og styretavler samt høyspentmateriell.

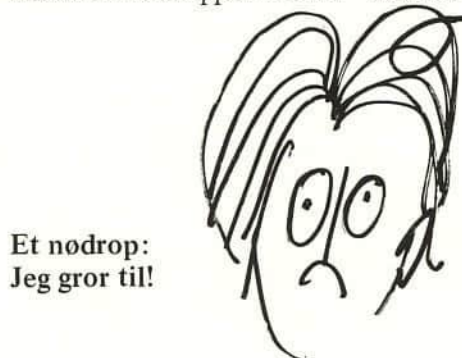
Noe kanskje ikke så mange vet, er at det i vår også har foregått en omfattende fugleproduksjon. Fuglereder - først og fremst trostere - finnes over alt. På konvensjonelle steder som opppe i trærne i "Siemens-

lunden", men også på mere ukonvensjonelle plasser som opppe på de utvendige persiennene og inne i de ferdigproduserte skillebryterne som står lagret på plassen utenfor Sterkstrømfabrikken.

Trostene var til slutt så tamme at de nesten ikke reagerte på folk som passerte like ved redene deres. Provoserte en dem,

Utsikt fra 5. etg. i Adm.bygget: Trostemor med fire sultne munnar å mette.

kunne en få dem til å lette fra reiret og blottlegge de 4-5 eggene som de ruget på. Nå er samtlige egg klekket, og fugleungene har forlatt redene.

Et nòdrop:
Jeg gror til!

Dette er et nòdrop, herr redaktør. Jeg gror til. Jeg er fra naturens side velsignet med en ganske livlig hårvekst, men før vi fant tilhold på Linderud var det ikke noe stort problem for meg å holde hårprakten i sjakk. I Rosenkrantzgates nærmeste omgivelse fantes det en rekke utmerkede friseror som det var en smal sak å stikke innom enten i lunsjpausen eller etter arbeidstid.

Men ingen av disse friseror var med i flytteplanen, og nå vet jeg ofte ikke min

arme råd om hvorledes jeg skal få stusset mine hodehår. Mitt forslag er derfor:

1. Det opprettes en frisersalong i våre lokaler på Linderud.
2. Det gis adgang til å besøke denne i arbeidstiden.

Resultatet vil bli at firmaet vil kunne glede seg over mange innsparte timer pluss propre og velstelte medarbeidere.

"Den langhårede"

Siemens skal produsere for Tandberg på Linderud

Siemens A/S har inngått avtale med Tandberg Radiofabrikk A/S om at vi skal produsere enkelte deler som skal inngå i

(Forts. s. 7)

Siemensbygget i Stavanger tar form

Det har gått meget raskt med oppførelsen av Siemens-bygget i Stavanger.

Bygget, som har en grunnflate på ca. 1300 m², vil gi oss utmerkede arbeidsmuligheter i Stavangerområdet.

Bygget ansees å være klar for innflytting i månedskiftet august-september, og vi vil da komme tilbake med nærmere omtale av bygget da. Foreløbig skal sies at bygget blir i samme "stil" som våre anlegg på Sluppen og Linderud - bildet gjengir dessverre ikke den karakteristiske rødfarge.

Nå kan du få Siemens håndmixer til kostpris 126 kroner.

Siemens håndmixer og Siemens kjøkkensett kan nå fåes av alle ansatte til kostpris. Det betyr kr. 126 for mixeren alene, 234 kroner for kjøkkensettet - mixer med diverse ekstrautstyr.

Siemens "Dynamic" Mixer har trinnløs hastighetsregulering - du kan gi den akkurat den farten som er ønskelig. Den arbeider med like stor kraft uansett farten. Effekten er 160 watt, vekten 1,1 kg, den er dobbeltisolert og radiostøybeskyttet. Det medfølger to visper og to elteklør.

Siemens Dynamic kjøkkensett har utstyr som gjør den til en komplett kjøkkenmaskin som rører, pisker, visper, lager pure, moser, elter, snitter, rasper, river, safter, mikser og presser. Utstyret er en drivverkplate med snitte- og raspeapparat, sitronpresse, skjærestav med beholder, knivsliper, purepresse og opphengningshylle.

God sommermat!

J. Langhelle ble ny formann i Siemenslaget i Bergen

På generalforsamlingen for Siemenslaget Bergen 29.5.73 i Rans selskapslokaler ble følgende styre valgt:

Formann: J. Langhelle
Viseformann: B. Losengård
Kasserer: S.A. Andersen
Sekretær: I. Røssland
Varamann: J. Veve
Revisor: E. Falch, G. Røst

I hyggestunden etter valget ble Siemenslagets drift og aktiviteter diskutert og det er klart at det nye styret vil gå mer aktivt inn for et variert bedriftslag.

Blandt de ting som var spesielt diskutert var lagshytte og den nyetablerte fotballgruppen.

Langhelle har med lang erfaring i det bergenske siemensmiljø de beste forutsetninger for å drive dette arbeidet, så nå er det bare å være med i de arrangements som blir satt i gang.

Gi.

Hvor leser du Siemens Intern?

Leser du Siemens Intern i arbeidstiden?

Spørsmålet har opptatt en av våre medarbeidere, som har foreslått at Siemens Intern for ettertiden blir sendt til hjemmeadressen for alle ansatte. Vår interesserte medarbeider mener at vi "taper" 40 timer på firmabasis hver gang Siemens Intern kommer ut, ved at folk leser den i arbeidstiden. Dessuten har mange ting som står i Siemens Intern stor interesse for familiekretsen, og av den grunn vil det være riktig å få den hjem.

Vår kommentar: Selvfølgelig skal medarbeiderne kunne lese Siemens Intern i arbeidstiden - om de har tid og lyst. Siemens Intern er et informasjonsorgan med sikte på bedre trivsel og samhold i vårt firma, og det er ikke "bortkastet" å bruke noen minutter på det. Men vi anbefaler forslagsstillerens hovedtanke fullt ut: Ta Siemens Intern med hjem, fordyp deg i artiklene der i ro og mak - og la familiekretsen også få anledning til å lære din arbeidsplass å kjenne gjennom lesning av vårt firmablad.

Men å sende bladet hjem til hver enkelt blir nok for dyrt - det ville bli en merutgift på ca. 15 000 kroner i året.

Skriver bok på 10 minutter

Prosessregnesenteret på Linderud har fått litt av en "skrivdame". Blant våre touch-spesialister regnes 250 anslag pr. min. som svært respektabelt.

Vår nye "dame" avleverer ubesværet 150.000 anslag pr. min. uten raderinger og eselører. Fullt utrustet er hun god for enda mer. Tittelen er linjeskriver (1500 linjer i minuttet burde kvalifisere). Hun kommer fra huset Siemens og tilhører 3. generasjon av raske EDB-maskiner i regnefamilien 300. Som resten av familien har hun avgjort mest sans for tall. Bokstaver skriver hun bare 1000 linjer av i minuttet. Likevel, med denne skrivehastigheten skulle noen og hver få problemer med diktingen. Selv om det er en computer som står for diktet - så må vel dette gå for fort? Bak hver skrevet linje kan det skjule seg omfattende regneoperasjoner som computeren tar på sparket. Men det er snarere omvendt. Skrivningen er flaskehalsen. Computeren gjør sin del av jobben ufattelig raskt. Den rekker å kjede seg i mange tusendels sekunder i påvente av at resultatet skal bli skrevet på papiret.

Idag er linjeskriveren 300 dronning, omvermet av brukerne og programspesialister. Stolt viser man henne fram for våre kunder innen prosessautomatisering. Men

lenge vil det antagelig ikke vare. I denne bransjen blir man fort gammel og uinteressant. Ikke så å forstå at hun slites ut og ikke lenger gjør jobben sin. Nei, hun får rivaler. Rivaler som er enda mye raskere. I EDB-familien varer en generasjon et sted mellom 5 og 10 år. Om ikke så mange år

Jens Kristian Engstrøm ved den nye linjeskriveren. Det ville ta maskinen 10 minutter å trykke boka han holder i hånden.

henvises hun til en bortgjemt krok på regnesenteret. Omviseren håper bare at ingen legger merke til henne, men skulle spørsmålet likevel komme, svarer han brydd: "Bare 150.000 anslag i minuttet".

SEA

Spennende turnering Glamox-Siemens endte i balanse

Oddbjørn Saur (t.v.) og Jørgen Fenstad er i gang med forberedelsene til skytingen.

Kåre Engan er godt fremme og skaper en farlig situasjon foran Glamox-målet.

Leif Jacobsen hilser på lagkapteinen til Glamox og overrekker en minneplakett.

Helgen 15., 16. og 17. juni var Siemenslaget i Trondheim invitert til Molde for å turnere mot bedriftsidrettslaget ved Glamox A/S.

Selve turneringen som omfattet damehåndball, herrehåndball, fotball og skyting gikk av stabelen lørdag 16. juni, men allerede fredag startet de 40 personer som ble tatt ut for å representere Siemenslaget. Transporten Trondheim-Molde og retur ble besørget av Klæburutens nyeste buss med sjåfør. Begge deler viste seg å være positive bekjentskap.

Turneringen startet med klasseskyting på 300 m som Glamox vant med 1256 poeng mot Siemens 1152 poeng.

Deretter fulgte fotballen som Siemens vant med 1-0, og balansen var gjenopprettet.

I håndballkampen mellom første-lagene herrer ble det uavgjort 13-13 slik at spenningen omkring sammenlagtseieren stadig ble holdt ved like. Dette ble samtidig et kretsmesteroppgjør i og med at Glamox i 9 år på rad har vært kretsmester i håndball.

I damehåndballkampen var stillingen 2-2 ved pause, men takket være bedre kondisjon og rutine ble det hjemmeseier 8-3. Noe annet var heller ikke å vente da motstanderen var det aktive Moldelaget Rival.

Tilslutt ble det seier 13-11 til Siemens

i oppgjøret mellom andrelaget i håndball slik at turneringen sammenlagt endte uavgjort.

Under den etterfølgende bankett var det utdeling av minnepremier, og en ble enige om returmatch i Trondheim i 1975.

Søndag var det omvisning på lysrørarmaturfabrikken til Glamox.

Godt og varmt på Ringerike

Vår lille markedsundersøkelse i Siemens Intern nr. 3 hadde også den virkning, at den utløste dikteriske evner hos en av våre medarbeidere. La gå at vi er noe fjernt fra tanker om elektrisk oppvarming for tiden, men etter sommer følger vinter, og i hvert fall inviterer vi leserne til å underholde seg med det familiebilde som rulles opp for oss gjennom denne novellen av en Siemens-kollega som ønsker å være anonym:

— Nå skal vi endelig få det godt og varmt hjemme hos oss også.

Bemerkningen falt fra min søster Olaug midt i det hyggelige 2. juledags kaffeselskap hjemme hos mor, og det ble helt stille rundt bordet. Søster og svoger har en pen liten enebolig på Ringerike, 3 begavede barn hvorav to er i ferd med sine studier, samt en katt som er et unikum av fruktsommelighet og får unger helt opp i sitt 15. år. — Mor fikserte sin datter meget nøye for hun bemerket:

— Det var da sannelig på tide.

Bak denne kommentar skjulte seg en liten familiekonflikt. Besøk hos Olaug og Petter på vinterstid var noemor konsekvent unngikk, og vi visste alle hvorfor: det var sjelden temperaturen kom over 19-20 grader der i huset. — Det er usunt å ha det så varmt omkring seg, pleide Olaug å si når noen var ufine nok til å bringe dette på bane. Hun var sykepleierske dengang hun var i sitt livs forår og autoritet på det sunnhetsmessige i familien. Men det stakk, dette med at mor ikke kom. Og selvfølgelig visste alle sammen grunnen: det var ikke varmt i huset til Olaug og Petter. Det var ikke mulig å få det varmt der. I hallen var det en koksfyrt kamin, og under vinduene her og der var det oppslått noen panelovner. Men selv en rommelig kamin har sin begrensning, og hva panelovnene angår, abonnerte Olaug på 2,5 kilowatt, og det mente hun fikk være nok. På kjøkkenet har hun et instrument som til enhver tid med stor nøyaktighet viser hvor meget strøm der går med i huset, og det er oven i kjøpet forsynt med en rød strek. Når pilen vipper over streken, er det som om pilen borer seg inn i søsters økonomiske hjerte, og hun opptar øyeblikkelig jakten på de strømslukende panelovner.

Rundt kaffebordet forstod vi alle at det var foregått noe betydningsfullt i søster og svogers hus, særlig da Olaug med en liten anstrengt latter besvarte mors syrlige bemerkning med:

— Ja, det syntes ærlig talt vi også.

Nyerkjennelse altså. Skjell som er falt fra øynene.

Yngstebror Knut var naturligvis straks frampå:

— Frøs pompen din fast i badekaret?

Men søster Olaug hadde gjenvunnet sin selvsikkerhet, og ventet med sinnsro på at den alminnelige munterhet hadde lagt seg for hun gav ut sin trumf:

— Vi skal legge inn sentralvarme.

Ojoj, for en sensasjon! Sentralvarme hos Olaug og Petter. Mor ble blank i øynene og reviderte i tankene vinterens besøksplaner. Olaug fortsatte:

— Det er rørleggeren hjemme som skal ordne det. For nå er vi leie av å gå og småfryse hele vinteren.

— Og hvor meget vil den fornøyelsen komme på da? Det var Knut igjen.

Søster spilte over til sin mann:

— Ja hvor meget var det det skulle komme på Petter?

Svoger Petter vred seg i stolen, men rettet seg så og sa fast:

— Billig er jo slike ting ikke, men jeg gikk opp og snakket med banksjefen om det, og det var ikke noe problem med pengene viste det seg.

— Hvor mye fikk du låne da?

— Ja, etter det rørleggeren sier må vi regne med omkring tyve tusen.

Alminnelig opprøpmhet og anerkjennende kommentarer rundt kaffebordet. Mor nikket blidt. Det skal nok bli besøk. Bare Knut mumler:

— Tyve tusen. Gærne folk.

Så var sentralvarmeanlegget installert, og en januardag gikk veien til Olaug og Petter på Ringerike. Vidunderet skulle taes i øyesyn, og vi gledet oss alle til å ha det godt og varmt. — Utenfor det vennlige lille hus mellom bjerketrær og sølvgraner faller det en inn at noe er forandret. Javisst! Det stikker jo en ny pipe opp av taket! Ganske nær den gamle. En tvillingpipe, praktisk talt.

Svoger Petter ryster på hodet av det hele.

— Rørleggeren rigget jo opp dette anlegget, men da vi satte det igang, romlet det så fælt i pipen at det ikke var til å holde ut, og særlig i stuen, for lyden kom ut av peisen. Så det var ikke noen annen råd, vi måtte bygge egen pipe for anlegget.

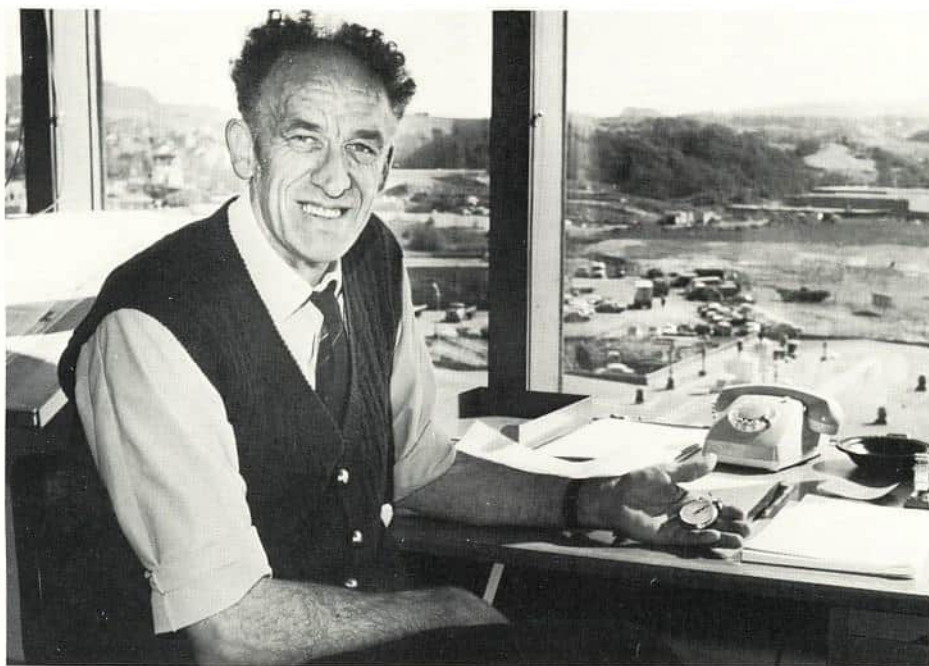
Det var varmt og skjønt hos Olaug og Petter, en helt ny opplevelse til Ringerike å være. og det ble en ordentlig koselig familiekveld med vennlig og munter stemning. Da jeg hjalp søster Olaug med oppvasken utpå kvelden, kom samtalen atter inn på sentralanlegget, den ekstra pipen og de ekstra tusener utover de tyve, og jeg spurte forsiktig:

— Men tenkte dere ikke på å installere elektrisk da — det ville vel blitt noe billigere?

— Elektrisk, fnyste søster. Nå har jeg fyrt elektrisk i 20 år, og det **blir** ikke varmt av det.

Nå er det tid for idrettsmerket igjen

Stor vårsesong for Oslo's førstelag i fotball

Trygve Stuen med stoppuret fra Sør-Trøndelag Idrettsmerkeutvalg.

Dersom en tilfeldigvis skulle befinne seg på Siemensanleggene på Sluppen en mandag ettermiddag kan en ikke unngå å legge merke til den innbitte fysiske aktivitet som legges for dagen. Parkeringsplassen og kjørebane mellom Sterkstrømfabrikken og Elektrovarmefabrikken fungerer som friidrettsarena.

Midt oppe i flokken av løpende og hoppende personer finner vi Trygve Stuen, som tidligere aktiv diskoskaster av godt merke. Stuen har i en årrekke vært primus motor for idrettsmerkeprøvene på Siemens.

Hvordan er interessen for idrettsmerket på Siemens?

Siden vi startet opp for fullt for 3-4 år siden har interessen stadig vært stigende. For to år siden var det vel 40 personer som klarte alle kravene til idrettsmerket. Dette førte til at vi ble beste lag innen Trondheim Bedriftsidrettskrets, og vi kom på tredje-plass i landskonkurransen i klassen for bedrifter med mer enn 400 ansatte. I fjor var det akkurat 50 personer som tok idrettsmerket, og det gjorde at Siemenslaget fikk Idrettsmerkeutvalgets stoppur for beste lag innen Sør-Trøndelag Idrettskrets. I landskonkurransen rykket vi opp på andreplass.

Hvorfor er interessen så stor?

Jeg tror at behovet for mosjon og fysisk aktivitet er hovedgrunnen til at så mange tar idrettsmerket. Folk er etter hvert blitt

klar over at dagens mekaniserte og motoriserte livsførsel fører til et betenkelig fysisk forfall. Stadig flere deltar derfor i de mange trim- og idrettsaktivitetene som Siemens driver, og Idrettsmerket med sine krav, er et utmerket kontroll på at kroppen er i brukbar form.

Hvem er det som møter opp til prøvene? – Er det spesielle aldersgrupper som dominerer?

Hovedtyngden av merketakerne er over 30 år, og skal en prøve å karakterisere dem, så er det de typiske trimmerne. De yngre og de som deltar i forskjellige former for aktiv idrett og bedriftsidrett har ennå ikke kommet med i særlig grad.

Fordelingen mellom kjønnene er 10% kvinner og 90% menn.

Hvordan er så opplegget for denne sesongen?

Nytt i år er at idrettsmerkeprøvene startet allerede i begynnelsen av mai. Tidligere har vi startet opp først etter sommerferien.

Videre er merkene fra i år gratis idet de dekkes av Siemenslaget.

Hva er det som gjør at du ofrer så mye tid og krefter på nettopp idrettsmerkearbeidet?

Det er det ikke så greit å svare på, men

(Forts. s. 7)

Nå er det sommer og ferie - så også for våre ivrige fotballkarer. Bak seg har de en vårsesong som vi hittil ikke har sett maken til - iallfall i skrivende stund, når det gjenstår en kamp for ferien. Seirene har kommet på løpende bånd mot motstandere av sterke kalibre. Den eneste skjemmende flekken er uavgjort mot det laget som ligger nest nederst, men det må sies at dette var i den første kampen og vi har erfaringsmessig store problemer med å høste poeng i den første runden hver sesong.

Resultatene hittil er: Siemens I - Veivesen 1 - 1, Siemens I - Freia 7 - 0, Siemens I - Oslo Samvirkelag 6 - 1, Siemens I - Andresens Bank 2 - 0, Siemens I - Jernbanen Grorud 1 - 0, Siemens I - NKL 2 - 0. Siste kamp for ferien går mot Bergens Privatbank 26.6.73.

Tabellen

Oslo Brannvesen	6 6 0 0 18-	2 12p.
Siemens I	6 5 1 0 19-	2 11p.
Bergens Privatbank	6 3 2 1 12-	4 8p.
Andresens Bank	6 4 0 2 12-	4 8p.
EGA	6 3 1 2 6-	6 7p.
Oslo Samvirkelag	6 3 1 2 13-16	7p.
Jernbanen Grorud	6 3 0 3 9-	6 6p.
Empil	6 1 2 3 2-	7 4p.
Freia	6 1 1 4 2-21	3p.
Den norske Creditbank	6 0 2 4 5-10	2p.
Veivesen	6 0 2 4 2-10	2p.
NKL	6 0 2 4 4-15	2p.

Kampene etter ferien er: 7.8. Siemens I - Empil, 16.8. Siemens I - EGA, 28.8. Siemens I - DnC, 6.9. Siemens I - OBIL. Den siste kampen blir sannsynligvis å regne som ren finale i avdelingen. Skal vi klare det i år - nå har vi vært nære på å vinne 1. div. 2 år på rad. . . .

2. laget midt på treet

For 2. lagets vedkommende er ikke bildet fullt så lyst, men de befinner seg omtrent midt på tabellen med 3 seire og 3 tap. Alle topplagene er unnagjort, så det kan være muligheter for å spille seg oppover, men tankene om opprykk må nok skrinlegges - vi er henholdsvis 6, 5 og 4 poeng bak de øverste lagene og det er bare 2 lag som rykker opp.

For 3. lagets vedkommende er bildet noe mørkere, idet de står med 2 fattige poeng (erobret på walkover) og 4 tap - målforskjellen er 3-17. Her blir det kjemping for å unngå nedrykking til 7. divisjon!

Allikevel må vi si oss godt fornøyd med vårsesongen sett under ett. Prestisjelaget er i teten i 1. divisjon og interessen for de øvrige lag er upåklagelig, hvilket vi må si er det vesentlige i denne sammenheng. Vi imoteser høsten med håp og spenning og vil komme tilbake med utførlige rapporter etter endt sesong.

Trio

Av alle var det Trine Anita som vant sykkelen

Som et ledd i Norgestrimmen, arrangerte Siemenslaget 23. mai en sykkeltrim.

Hensikten med arrangementet var å få flest mulig med på en sykkelstur på lite trafikkerte veier.

Før start fikk deltakerne anledning til å bese et utvalg av nye sykler som en lokal sportsforretning stilte ut. Blant de som beundret de nye, blanke syklene var også 10-årige Trine Anita Kirknes, som tidligere i år var blitt frastjålet sin sykkel.

Etter en kort orientering om påkrevet utstyr og regler for sykling gikk av to hyggelige politikonstabler, gikk starten. Anført av en politibil tråkket så de over 100 deltakerne i vei. Trine Anita for anledningen på lånt sykkel.

Vel tilbake ved innkomsten var det gratis bruk til alle deltakerne, fra yngstemann på 5 år til eldstemann på 73 år.

Så kom det store øyeblikk - trekningen av sykkelen. Den ikke helt ukjente skihopper Toralf Engan foretok trekningen, godt assistert av lovens håndhevere. Spenningen var til å ta og føle på da startkortet til vinneren skilte lag med de andre. Og - hvem andre vant enn nettopp Trine Anita Kirknes. Gladere vinner skal en lete lenge etter.

Etterpå var det trekning av diverse gavepremier, bl.a. en varmevifte fra Siemens A/S og to komplette lysanlegg fra Axel Brun A/S.

Trimkomiteen ved Brigt Lyngstad har all grunn til å være fornøyd med arrangementet.

Trine Anita Kirknes sammen med mor, storebror og sin flunkende nye sykkel.

Gode opplegg for varmeannonser etterlyses

I kommende års kampanje for Siemens varmeprodukter er det planlagt en serie annonser som skal fortelle om folk som har valgt elektrisk oppvarming - og hvorfor. Annonsene skal bringe bilder og tekst fra familiene og deres hjem, boplass og utkomme. Og de familiene vi skal fortelle om, bør helst bo slik til at det blir interessant lesning.

Kjenner du noen slik familie - gjerne i utkantstrøk og værharde distrikter - som har valgt elektrisk oppvarming og som vi kunne besøke? Ta snarest kontakt med Avd. for Markedsplanlegging og Informasjon, Tor Hjelkrem. Belønning for ideer som benyttes: Siemens brødrister.

Ærligheten lever da ennå

Ærligheten lever ennå, det leverte elektriker S. Gulbrandsen, Hvalsmoen forleden bevis for overfor Siemens. Han oppdaget at det i en bestilling var kommet for meget materiell, og sørget for at varer for ca. 1000 kroner ble returnert. - Elektriker Gulbrandsen får en liten påskjønnelse.

In memoriam

Thor Velo's bortgang kom som et sjokk på oss alle.

Vi fikk jo et varsel, da han ble syk i vinter, men han virket så kjekk da han kom tilbake, og han var åpenbart også selv ved godt mot, da han med samme pliktoppfyllelse tok opp igjen sitt arbeide etter sykdommen. Pliktoppfyllelse var han i all sin gjerning og på en overordentlig sympatisk og stillfarende måte.

Det var aldri nei i hans munn når han ble bedt om å ta en ekstra tårn, noe som hendte ofte. Velo var en fremragende fagmann, og hans bortgang er et stort tap, ikke bare for Seksjon Elektromed, men også for norsk radiologi i sin helhet. Det fine sympatiske menneske Thor Velo vil bli dypt savnet av alle kolleger, og alle han var i kontakt med ved landets sykehus. HH

På jomfrutur med Kanoklubben

St.Hans-aften var det en helt spesiell begivenhet på Sagbergen ved Ånøya, ca. 3 mil utenfor Trondheim. Av de 33 som tilsammen har bygget seg kano på Siemens, hadde 14 tatt med kanoen, familien og godt humør for å være på dåpssermoni og etterfølgende jomfrutur.

Før kanoene ble satt ut i sitt rette element, ble de påført turens emblemer, og båtbyggeren sørget for den riktige plassering av den mengde champagne som var tildelt hver kano.

Anført av "konebåten" la så eskadren ut fra Sagberget til tonene fra den for anledningen forfattede kanosang. Med trekkspill og all-sang gikk den 3 km lange padleturen prikkfritt på tross av at det for manges

vedkommende var første gang de var ute og padlet.

Ved fremme ved målet, en nedlagt seter-vold, ble St.Hans-bålet tent, og grillpølsene med tilbehør kom frem.

Utover kvelden ble stemningen upåklagelig både blant barn og voksne, og høydepunktet ble nådd under det uoffisielle klubbmesterskapet i revkrok. Det var også rikelig anledning til å prøve fiskelykken, og da fiskebittet var godt, var det ikke så rent få som spiste stekt ørret og rør som nattmat.

Etter at de yngste hadde krøpet i soveposen, våknet igjen interessen for sjølivets gleder. De ivrigste padlerne skulle nå prøve sin egen og kanoens dyktighet. Som en vel

Familien Trondvold vel ombord i "DUPPEN".

Øverst:

Fra dåpssermonien. Sermonimester og primus motor Svein Pedersen (t.v.) sammen med Siemenslagets formann Øyvind Hernes og en av båtbyggerne Ola Kletten.

kan tenke seg ble ikke alle forsøkene kronet med hell. Det ble derfor en del ufri-villig bading utover natten.

Søndag var det så individuell retur med mulighet for egne turopplegg.

Vi gratulerer kanoklubben med arrangementet, og håper på at det ikke blir det siste. -tt

Siemens skal produsere . . . (Forts. fra s. 1)

Tandberg-produkter for forbrukermarkedet. Produksjonen vil finne sted i vår Svakstrømfabrikk på Linderud.

— Vi er meget fornøyd over å ha fått istand denne avtalen, idet vi her får et oppdrag som passer godt inn i våre planer for tiden fremover, sier overingenør J. Haraldseid til Siemens Intern. I første omgang skal vi lage et kort til en kasettbåndspiller, og vi har påtatt oss å levere et bestemt antall kort pr. dag frem til april 1974. Denne produksjon vil medføre at det blir opprettet 5 nye arbeidsplasser i produksjonsavdelingen, vesentlig for kvinner, som denne type produksjon ligger godt tilrette for.

— Blir det tale om flere oppgaver for Tandberg?

— Vi har følelsen av at Tandberg har stort behov for underleveranser for tiden, og vi skal om kort tid forhandle om levering av en serie som vil innebære opprettelsen av ytterligere 12 arbeidsplasser hos oss.

— Betyr Tandberg-produksjonen stor omstilling i fabrikk?

— Dette er "forbrukerelektronikk" og vi må derfor fire på noen av kvalitetskravene til fordel for øket produksjonshastighet. De store seriene tillater oss dessuten å rasjonalisere både hva hjelpemidler og arbeidsopplegg angår og dette er ting som etterhvert vil komme vår produksjon av "profesjonell" elektronikk til gode, sier overingenør Haraldseid.

Idrettsmerket (Forts. fra s. 5)

det er vel med meg som med de gamle sirkushestene når de kjenner lukten av sagmugg — vi må ut og prøve oss igjen.

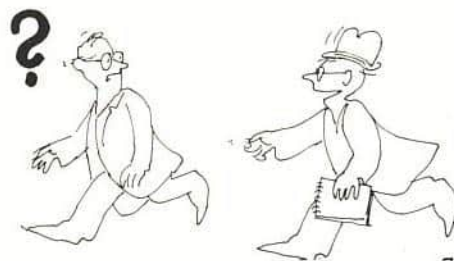
Ellers må jeg si at det er en form for avkobling å sysle med disse tingene. Miljøet og den gode tonen blant dem som kveld etter kveld og år etter år prøver seg på kravene, er også ting jeg nødig vil unngå.

Hei! Redaksjonen for Siemens Intern vil få ønske Dem en god ferie.

Har du noen ønsker eller har du satt deg noen mål for det videre arbeid?

Det måtte være å få motivert de aktive til å begynne å ta idrettsmerket, slik at de ikke den dagen de slutter som aktive, helt legger idretten på hylla. Videre skulle jeg gjerne se flere trimmere — og kanskje spesielt damer — da disse til nå har vært i sterkt mindretall.

Denne hansen fra Stuen kunne være verd å ta opp både for orienteringsgruppen, håndball- og fotballagene, og alle oss andre som mer eller mindre bevisst forsøker å holde kroppen i den trim den fortjener.

Park og Idrettsvesenet blir våre naboer her

Det skal bli benker

Odd Rygge, regnskapsavdelingen, nyter solen fra medbrakt campingstol - forsåvidt en grei og individuell løsning. Vi kan likevel ikke anbefale at alle gjør som ham. Det ville bli sladder og snakk på T-banen hvis hver Siemensansatt kom drassende på sin egen fluktstol.

Altså, hvor blir det av benkene? Vi spør Trygve Larsen.

— Det vil nok enda ta en måned før vi får benkene på plass. Fabrikken som har "understellet" i bestilling tar dessverre nå felleferie.

Vi anskaffer tilsammen 10 benker. Det er i samråd med arkitekt valgt en spesialutførelse. Benkene vil bli plassert langs kantinen - noen i skyggen og noen i solen.
SEA

For motoriserte er den eneste legale adkomst til Siemens på Linderud Østre Aker vei i retning mot byen. For oss som allerede kommer fra sentrum er det som bekjent bare å kjøre halvveis til Grorud og så kjøre tilbake igjen.

Siste etappe består av et langt rett veistykke. Når man sitter der og kjører, ser Siemens i horisonten og reflekterer litt over hastighetsbegrensningene i dette landet, da åpenbarer det seg et selsomt landskap på høyre side - duvende sanddyner langs veien. Man skal ikke ha mye fantasi for å innbille seg at vi er underveis med firehjulstrekk mot siste vannhull for Markesh.

I mange år har jeg undret meg over fenomenet. På dette svære området vokser det ikke et grasstrå og knapt nok hestehov. Det virker som om det i historisk tid har vært foretatt omfattende utgravninger. Etterat vi kom på Linderud har det imidlertid ikke vært noen aktiviteter å spore.

Siemens Intern har undersøkt saken nærmere. På byplankontoret fikk vi oppgitt bruksnummeret 88/247 og antydnet at

området var regulert som "indusitomt". Videre etterforskning brakte oss til Veivesenet. Her gjorde ferievikarene på sentralbordet seg sterkt gjeldene. Ustanselig ble man satt over - og ut. På den annen side må vi takke de samme vikarene for at vi fikk hilse på så mange hyggelige og hjelpsomme funksjonærer for vi dumpet borti økonomisjef Pettersen. Han visste alt:

Området var tidligere et grustak. Forøvrig var det pussig at vi ringte - det hadde vært et møte på saken 25.6. (neste møte 8. august). Tomten skal disponeres av kommunens tekniske etater - i første rekke Veivesenet, Vannvesenet og Byggedirektøren. Nei, vi får ingen høyblokker som

Ørkenlandskapet langs Østre Aker vei. I bakgrunnen skimtes oasen sheikh el.Siemens.

naboer. Og ikke minst - Park- & Idrettsvesenet skal få kontorer på tomten. Vi må vel kunne anta at sjefene for "de grønne etater" ikke vil holde hus i det best bevarte ørkenlandskap i hele kommunen.
SEA

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon